

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลม่วงชุม

อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

ประกาศเทศบาลตำบลม่วงชุม
เรื่อง การใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วยสภาเทศบาลตำบลม่วงชุม มีมติเห็นชอบ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม จำนวน ๔ เรื่อง ประกอบด้วย (๑) เรื่องสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๗ (๒) เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ (๓) เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๗ (๔) เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๗ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลม่วงชุม สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗ บัดนี้ นายอำเภอท่าม่วงได้ลงนามอนุมัติร่างเทศบัญญัติ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามหนังสืออำเภอท่าม่วง ที่ กจ ๐๐๒๓.๑๐/๔๒๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เรื่องการเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเทศบัญญัติที่แนบท้ายประกาศนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ เทศบาลตำบลม่วงชุม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติจำนวน ๔ เรื่องดังนี้

๑. สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๗
๒. การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗
๓. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๗
๔. การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๗

จึงให้ผู้ประกอบการค้าประเภทต่างๆ ภายในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุม ยื่นคำร้องขอมิใบอนุญาตประกอบการค้าตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม ได้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลม่วงชุมในวันและเวลาดังกล่าว

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวิบูลย์ เจริญพร)
นายกเทศมนตรีตำบลม่วงชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุมซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จังหวัดราชบุรี

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๖๐ เทศบาลตำบลม่วงชุมโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลม่วงชุมและผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุมตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลม่วงชุมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลม่วงชุม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลม่วงชุม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลม่วงชุม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลม่วงชุม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุมโดยเด็ดขาดได้แก่

- (๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและเลี้ยงสัตว์
- (๒) ปลาปิรียา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภทและชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้สัตว์ดังต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลม่วงชุม

- (๑) โค
- (๒) กระบือ
- (๓) ห่าน
- (๔) เป็ด
- (๕) ไก่
- (๖) แมว
- (๗) นก
- (๘) สุนัข
- (๙) ลิง
- (๑๐) ชะนี
- (๑๑) กระรอก
- (๑๒) กระต่าย
- (๑๓) หนู

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

- (๑) พื้นที่บริเวณถนนสายต่างๆ ในตำบลม่วงชุม
- (๒) พื้นที่บริเวณสถานที่ราชการ
- (๓) พื้นที่เทศบาลตำบลม่วงชุม ที่เป็นสาธารณประโยชน์อื่นๆ เช่น แหล่งน้ำ

สวนสาธารณะ ฼าปนสถาน ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน

(๓) ให้พื้นที่นอกจากที่ระบุใน (๒) และในเขตชุมชน ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) สุกร
- (๔) แพะ
- (๕) แกะ
- (๖) งู

- (๗) จระเข้
- (๘) สัตว์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่มีพิษหรือสัตว์ดุร้าย
- (๙) สัตว์ที่มีพิษและสัตว์ดุร้ายสัตว์อื่นๆหรือเข้าข่ายที่ดุร้ายทุกประเภท
- (๔) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังนี้
 - (๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ห่าน เป็ด ไก่ แมว นก ลิง ชะนี กระรอก กระต่าย หนู ต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดมลพิษอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

- (๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ
- (๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์
- (๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามกฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหา และจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๒) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภทสุนัขและต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขโดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัข มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องลักษณะ

(๒) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกและมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

- (๓) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม
- (๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดัง ติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัข เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราวจะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขให้เป็นปกติสุข

(๗) เมื่อสุนัขตาย เจ้าของสุนัขจะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกต้องลักษณะ เพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุ

ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำเว้นแต่สุนัขตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัข เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขมาสู่คน

(๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขแยกกันสุนัขไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้สุนัขมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(๑๒) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าวจะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคนต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศและต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิดปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆจะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๔) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (๒) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ ดุร้ายหรือ เข้าข่ายสัตว์อื่นๆดุร้ายทุกประเภทและต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตาม (๔.๑) (๔.๒) (๔.๓) ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

(๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีมิดชิด มั่นคง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติการอื่น ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ของท่านไม่จำกัดจำนวนแต่ผู้เลี้ยงจะต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ในกรณีที่สัตว์เลี้ยงของท่านก่อมลภาวะและเหตุรำคาญเป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน โดยไม่มีข้อแม้ใดๆทั้งสิ้น

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

- (๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำารางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม
- (๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ
- (๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยข้างเคียง
- (๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ
- (๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่พักพิงสัตว์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ
- (๖) ต้องมีที่รับรองมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากที่ได้ปฏิบัติตามนี้แล้วมีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง
- (๒) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร
- (๓) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร
- (๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
- ๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบรวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลม่วงชุม

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๔ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิด อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีหรือเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๕ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนโดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลม่วงชุม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลม่วงชุมตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามเห็นสมควรได้

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลม่วงชุม ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๑๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลม่วงชุมรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นายวิบูลย์ เจริญพร)
นายกเทศมนตรีตำบลม่วงชุม

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายพนพล สุขกิจปานิช)
นายอำเภอท่าม่วง ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี